anstaltet, MBB. 4,982. ०मनम् 547. ूर्चिता Suça. 1,312,18. ०२त Mirk. P. 47,30. ०शील Daçak. 140,7. 8. कृत adj. Kathis. 56,417. विक्तिद्तात Riéa-Tar. 3,67. संविभागो कि भूताना (subj.) सर्वेषामेव दृश्यते MBB. 3,99. संविभागध भूतेभ्यः कर्तव्यः M. 4,32. प्राणिभ्या जलादिनापि Kull. zu d. St. सर्वभूतेभ्या भागशः MBB. 13,3061. भृत्यषु Spr. (II) 1669. 5510, v. l. रलानाम् Vertheilen der R. Gorr. 1,4,132. स्रवाधादेर्भूतेभ्यः BBig. P. 7,11,10. ह्व्य Daçak. 70,2. यै: प्रियायाः कृत इव लोचनकात्ति-संविभागः Çik. 36,10. स्रालाप das Theilnehmenlassen an Milatim. 128, 12. स्रपत्य das Beschenken mit MBB. 1,4849. — 2) Antheil: संविभाग प्रयक्क मे MBB. 3,8598. तपसः संविभागन भवत्तमपि पोत्यते 5,3914. Kathis. 29,140. 114,115.

संविभागिता (von संविभागिन्) f. die Tugend mit Andern zu theilen MBB. 12, 10883.

संविभागित (wie eben) n. dass.: लुड्यस्यासंविभागितात् Spr. (II) 3861. संविभागित् (wie eben und von संविभाग) adj. 1) mit Andern zu theilen pflegend MBB. 7,2758. 12,2534. HABIV. 7430. R. 7,23,4,22. 39,8,44. Spr. (II) 309. 4863. बालानाम् MBB. 13,7337. ञ्र॰ 12,6030. Spr. (II) 744. — 2) einen Antheil erhaltend: श्रसमुद्रपार्जितस्य वित्तस्य Рамил. 243,24.

मंविभाज्य MBu. 12,2879 feblerhaft für मंविभज्य

संविभाव्य (vom caus. von 1. भू mit संवि) adj. wahrzunehmen, zu erkennen Buig. P. 3,33,8.

संविमर्द (von मर्दू mit संवि) m. ein Kampf auf Leben und Tod MBu. 6, 3787. मम शक्तिश्विधिव R. 6, 36, 22.

संविवर्धीयषु (vom desid. des caus. von 1. वर्ध् mit सम्) adj. gedeihen zu machen —, zu vermehren begehrend: प्रजा: Hanv. 122.

संविवादिन्, ब्रसंविवादिता Kim. Nirss. 4,6 fehlerbaft für श्रविसंवादि-ता, wie der Comm. liest.

संविषा f. eine best. Pflanze, = श्रतिविषा Çabdak. im ÇKDR.

मंविकार Harry. 8721. die neuere Ausgabe und Nilak. lesen स-ख्य क्रित च प्रियः st. संविकारा क्यितिप्रियः.

संवीत्तपा (von ईत् mit संवि) n. das Suchen, Nachforschen AK. 3, 3, 30. संवीत s. u. 1. ट्या mit सम्.

संवुद्ध (vom desid. von 1. वर् mit सम्) adj. zw verbergen beabsichtigend: स्वमाकृतम् Вилт. 9,26.

सैवृक्तपृज्ज adj. der den Starken an sich reisst, — bemelstert R.V. 9,48,2. सर्वेज् (von वर्ज् mit सम्) adj. an sich reissend R.V. 2,12,8. विषः 75, 38,28.

1. संवृत् (von 1. वर् mit सम् 1) adj. bedeckend TS. 4,4,1,3. — 2) f. etwa das Zudecken: पुरा संवृत: AV. 18,3,30.

2. सर्वेत् (von वर्त् mit सम्) f. das Beschreiten, Herankommen AV. \$,6,4. सवृत 1) adj. s. u. 1. वर् mit सम्. In der Bed. geschlossen: काउँ TS. Pait. 2,4. कर्ण 27. Weben, Pratiénis. 107. स्वर्भिक्त Comm. zu TS. Pait. 21,15. Davon ेता f. das Geschlossensein: ग्रालविवर्स्य zu 22,9. — 2) m. ein N. Varuņa's H. ç. 38; vgl. संवृत्त.

H리지부터 adj. der seine Berathungen —, seine Pläne geheim hält; davon nom. abstr. 이제 f. Kim. Nivis. 8,9.

संवृति (von 1. वर् mit सम्) f. 1) Verschluss : योनि ° (vgl. das fehler-VII. Theil. haite पानिसंवत्ति oben nach Wilson) Suga. 1,120,12. काछासंवृति का den Kelch (die Schatzkammer) schliessen Spr. (II) 4286. — 2) Verhüllung, Verbergung, Geheimhaltung Vop. 8,128. Sanvadarganas. 146. 17. Kir. 10,44. Spr. (II) 4472. — 3) Versiellung, Heuchelei Spr. (II) 1876. — 4) über die Bed. des Wortes bei den Buddhisten s. Wassiljew 293. fgg. 323. 325.1g.

संवृत्त 1) adj. s. u. वर्त् mit सम्. — 2) m. a) N. pr. eines Schlangendämons MBu. 5,3630. — b) ein N. Varuņa's (vgl. संवृत) Саврам. im СКDa.

मंवृत्ति (von वर्त् mit सम्) f. 1) etwa Erfüllung, personif. MBu. 2,459.

— 2) wohl fehlerhaft für सहृति R. Gorn. 2,109,31. Kathis. 56,415.

— 3) fehlerhaft für संवृति in योनि .

संवृद्धि (von 1. वर्ध् mit सम्) f. Wachsthum: शरोर्गिद मैथुनादेवादूतं संवृद्धपतं (so zu lesen) निर्धे Maitrajup. 3,4.

संवेग (von 1. विज्ञ mit सम्) m. 1) eine heftige Gemüthsaufregung AK. 1,1,3,34. H. 322. Halâs. 4,37. MBn. 2,2505. तीत्र ि Катна̂s. 74,132. Jogas. 1,21 (adj.). कालजीर्ण े adj. (mit मता zu verbinden) Катна̂s. 84, 66. Verz. d. Oxf. H. 237,a,15. मनाभि: सर्क्सवेगीः (so zu schreiben) MBn. 5,5878. — 2) Heftigkeit, Gewalt, hoher Grad: ऋतिडःखे Uttarar. 38, 6 (51,14). 74,4 (95,5). तीत्रसंवेगी वास्वजः 26,12 (ed. Cowrll). शम े Riáa-Tar. 4,390.

Hবরন (wio eben) n. das Erschrecken (intrans. und trans.) নাম o das Sträuben der Haare Suça. 1,155,18. নিস (an einer Klystirspritze) so v. a. Anstoss (das Klystir erschreckt gleichsam den বাঘু) 2,203,3.

संवेद (von 1. विद् mit सम्) m. Empfindung AK. 3,3,6. HARIV. 11830. संवेदन (von 1. विद् simpl. und caus. mit सम्) n. 1) das Erkennen MBH. 5,1675. Verz. d. Oxf. H. 231,a,32. 36. स्व॰ Wassiljew 295. 310. fg. 323. 332. — 2) das Bewusstwerden, Empfinden Sin. D. 53. दु:ख॰ Uttabar. 22,9 (30,1). Sarvadarganas. 22,14. 103,16. — 3) das Melden, Verkünden, Zuwissenthun: उत्सवाधिंगमे राज्ञों संवेदनमिव व्यष्ट: Kathâs. 103,168. Çîrãe. Saîh. 1,2,8. — Vgl. नासा॰.

संवेद्य (wie eben) 1) adj. a) kennen zu lernen, zu erkennen: ऋशेषशा-स्त्र aus Verz. d. Oxf. H. 163, b, No. 359. सर्व zu erkennen —, zu empfinden von, verständlich für Riéa-Tan. 1, 5. सर्वज्ञन Shu. D. 15, 17. सङ्ख्य 106, 15. 112, 10. स्व Riéa-Tan. 5, 366. Daçan. 65, 9. 10. Pannan. 4, 4, 5. — b) mitzutheilen: ऋषमधान संवेद्यो भामे MBu. 3, 2758. — 2) m. Zusammenfluss zweier Flüsse Halls. 3, 47. — 3) n. N. pr. eines Tirtha MBu. 3, 8148; vgl. कर्या .

संविद्यता (von संविद्य) f. Verständlichkeit für (instr.) Sån. D. 119, s. संविद्यस n. dass. Sån. D. 54.

संवर्ष (von 1. विश्र mit सम्) m. 1) Eintritt, Anschluss TS. 3,1,2,1.
7,5,5,1. TBn. 1,4,6,4. — 2) das Niederliegen, Schlafen AK. 1,1,2,36.
H. 313. an. 3,728. Med. c. 29. संवशाय विशा पतिम् — विससर्श Raen.
1,93. सुख adj. süss schlafend MBn. 12,8463. — 3) quidam coeundi modus Med. — 4) Schlafgemach (= उपभागस्थान Comm.) Brie. P. 3, 23,21. — 5) Sits, Bank H. an.

संवेशक (vom caus. von 1. विश् mit सम्) nom. ag. s. गृरु°. संवेशन (von 1. विश् simpl. und caus. mit सम्) 1) adj. (f. ई) zwm Lie 30*